

فیلم‌هایی که امروز می‌بینیم

قصه‌های فروش صحت جلد سوم

(استخر) فروش صحت

ناهید پیشپور

پیشینه سال‌ها فعالیت سینمایی و تلویزیونی در قامت نویسنده، بازیگر و کارگردان که در نهایت به ۳ سریال موفق «پژمان»، «ساختمان پزشکان» و «لیسانسه‌ها» ختم شد، در نهایت برای فروش صحت لحن و حال‌وهوایی خاص به همراه آورد که نمودش در «جهان با من برقص» به توفیقی شاید نامنتظر ختم شد. اقتباسی آزاد از «ونسان، پل، فرانسوا و دیگران» ساخته کلود سوتیه در «جهان با من برقص» و شوخی با مرگ، در فیلم بعدی صحت به کمدی دیوانه‌وار «صبحانه با زرافه‌ها» منجر شد که به نوعی تداعی کننده «خماری» به کارگردانی تاد فیلیپس بود؛ یک کمدی ایزورد که ارتباطی با کمدی‌های متداول سینمای ایران نداشت. با این پیشینه و البته ساخت سریال فانتزی «مگه تموم عمر چندتا بهاره؟» برای شبکه نمایش خانگی، حالا نوبت به «استخر» رسیده است. سومین ساخته بلند سینمایی فروش صحت که یکی از پرستاره‌ترین فیلم‌های جشنواره امسال نیز هست. این فیلم مشکلات زندگی یک زوج میانسال را واکاوی می‌کند و از آن به عنوان یکی از کمدی‌های پرامید گیشه نام برده می‌شود و امین حیایی، سحر دولتشاهی، مهران مدیری، علیرضا خمسه، پانته‌آ پناهی‌ها و بیژن بنفشه‌خواه از جمله بازیگرانش هستند. فیلم در نخستین بازخوردهایی که از منتقدان و طیفی از تماشاگران دریافت کرده، خیلی موفق نشان نداده؛ ولی در آخرین روزهای جشنواره چهل و چهارم یکی از کنجکاوی‌برانگیزترین فیلم‌های این دوره و احتمالا تکمیل‌کننده سه‌گانه‌ای است که با «جهان با من برقص» آغاز شد، با «صبحانه با زرافه‌ها» ادامه یافت و حالا به «استخر» ختم شده است.

داستان ۲ دوست

جهان مبهم هاتف (مجید رستگار)

در جشنواره امسال تعداد فیلم‌های اول بخش مسابقه بیش از تعداد معمول و استاندارد است. «جهان مبهم هاتف» یکی از همین فیلم‌اولی‌هاست، فیلمی که عنوانش کمی نامأنوس است ولی مضمون جالبی دارد. مجید رستگار در نخستین ساخته بلند سینمایی‌اش تمرکزش را بر رابطه ۲ فقیق گذاشته و فیلمی درباره رفاقت و حسادت ساخته که گویا نمونه مشابهی در جشنواره امسال نداشته است. داستان ۲ دوست که مسیر مشترکی را برای تحقق رویاهایشان آغاز می‌کنند. این مسیر پر از فرازونشیب است و با چالش‌هایی همراه می‌شود که بر زندگی، عشق و حرفه آنها تأثیر می‌گذارد.

ستاره‌ای که از سردسیر آمد

طرفداران مهران مدیری منتظرند تا با کارگردانی فروش صحت درخشش این ستاره تلویزیون در سینما هم تداوم پیدا کند

سینمایی چیزی نیست جز یک بازیگر معمولی که تنها با خاطرات سریال‌های تلویزیونی می‌توان به خاطرش آورد. مقایسه موفقیت‌های بزرگ کارنامه مدیری تلویزیون با شکست‌های بی‌در پی سینمایی جدا از بحث ۲مدیوم و ۲رسانه و ۲چهره حتما دلیل عمیق‌تری هم دارد.

علیرضا محمودی

نمایش آخرین ساخته فروش صحت در جشنواره فیلم فجر، بار دیگر این پرسش بنیادین درباره مهران مدیری را پیش می‌کشد که چرا ستاره بزرگ تلویزیون در ۳دهه گذشته با اقبال عمومی در همه این سال‌ها، روی پرده سینما و فیلم‌های

سال‌ها پیش یک تهیه‌کننده ثابت‌قدم در ساخت فیلم‌های تجاری هنگام پخش یک‌سریال موفق از مهران مدیری در پرسش این سؤال که چرا با این همه محبوبیت از مدیری در فیلم‌هایش استفاده نمی‌کنند حرف قابل توجهی گفته بود. او پرسوایی مدیری را سرد توصیف کرده بود؛ سرمایی که خودش را در سریال‌های تلویزیونی در انبوه بازیگران طنز و گرم برجسته می‌کند. اما در سینما شما با یک چهره سرد نمی‌توانی یک داستان را جلو ببری. نمی‌توانی عواطف را تحریک کنی. مخاطب در سالن بزرگ و تاریک سینما از بازیگران گرما و عطوفت می‌خواهد. مهران مدیری بازیگری است که از ابتدا میان انبوه بازیگران و کمدین دیده و پسندیده شده است. در تمام سریال‌های موفق مدیری او در برابر یک بازیگر گرم و کمدین تمام‌عیار قرار گرفته تا با سردی و منطق‌گرایی مدیری و تضادهای کلامی و رفتاری شوخی‌ها جان بگیرد و صحنه بامزه و گرم شود، به قول یک منتقد قدیمی مانند جری لوئیس و دین مارتین. مدیری دین مارتین مابود. او در صحنه‌ها به یک بازیگر گرم مثل سیامک انصاری، جواد رضویان، رضا شفیعی‌جم و لاله صبوری نیاز دارد تا اصل مخاصمه شکل بگیرد و بده‌بستان گرم و سرد صحنه را دلنشین کند.

برای رد سردی حضور مهران مدیری سینمای ایران ۳۰سال پیش دست به آزمون بزرگی زد.

نوروز ۱۳۷۷ گروه سینماهای حوزه هنری با امید و آرزو به رکوردشکنی در اکران، کپی‌های فیلم «دیدار» ساخته محمد رضا هنرمند - کارگردان

فیلم‌های پرفروشی چون «زنگ‌ها» و «دزد عروسک‌ها» - را راهی سینماها کردند. ملودرام عاشقانه‌ای از سال‌های جنگ که ۳سال پشت خط ممیزی خاک خورده، توان خانه‌تکانی گیشه‌ها را داشت. عشق دختر مسیحی و پسر مسلمان به کنار، امیدواری اصلی به ترکاندن اکران نقش اول مرد بود؛ جوانی که ۴سال در مرکز توجه افکار عمومی و رسانه‌ای قرار داشت، چهره اول گروه جوانانی که با

اگر کارنامه
سینمایی مهران
مدیري را مرور كنيم
او همیشه بازیگر
نقش‌های مکملی
بوده که برای
برنامه‌های تبلیغاتی
فیلم‌ها و بهترین
گسترده‌تری پهن
می‌کرده است.
در این فیلم‌ها
مدیران آژانس‌ها
روی مخاطبان و
طرفداران انبوه
مهران مدیری
در هر برنامه‌ای
حساب
باز می‌کنند

«ساعت خوش»، خوش‌تر درخشیده بودند. روی همه پوسترها و سرردا طوری که هر رهگذری هر قدر عجل و سربه‌زیر بود متوجه شد، چهره مرد جوان نقش بسته بود. نامش همان بود که همه از تیتراژ برنامه «پرواز ۵۷» به‌خاطر سپرده بودند: مهران مدیری. اکران نوروز ۷۷ در حالی در سینما شکست همه‌جانبه‌ای برای فیلم «دیدار» رقم زد که در تلویزیون و در برنامه‌های نوروزی مدیری در حال تاخت و تاز دیگری بود. چهره‌آبی‌ای که در سینما کسی رغبت دیدنش را نداشت در تلویزیون همه را شیفته خود کرده بود.

در سینما پیش‌بینی ناموفق بودن دیدار و نگرفتن یخ جوان اول فیلم در بهمن ۱۳۷۳ در سینمای تهیه‌کنندگان جشنواره بیست و سوم زمزمه شد. همه متفق‌القول شده بودند که فیلم از بازیگر مردش ضربه خورده است. دلیل روشن بود. بازیگر گرم‌بخش طنزهای تلویزیونی، روی پرده سینما حضوری سرد و خجالتی دارد. انگار نه انگار بازیگر است. هرچه بازیگر زن روبه‌رویش برای درام آتش و گرما به فیلم منتقل کرده، در سوی دیگر داستان همه‌چیز در قطب جنوب می‌گذرد. نتیجه گرمای یک‌طرفه سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن به مینا لاکانی برای این نقش بود. اما هیچ تهیه‌کننده‌ای بعد از آن نمایش مهران مدیری را برای بازی در فیلمی دعوت نکرد. اکران نوروزی تیر خلاص را زد تا همه قبول کنند که برای فیلم‌هایشان از ستاره اول آن سال‌های تلویزیون جوان اول گرم و جذاب در نمی‌آید. اگر کارنامه سینمایی مهران مدیری را مرور کنیم او همیشه بازیگر

نقش‌های مکملی بوده که برای برنامه‌های تبلیغاتی فیلم‌ها و بهترین گسترده‌تری پهن می‌کرده است. در این فیلم‌ها مدیران آژانس‌ها روی مخاطبان و طرفداران انبوه مهران مدیری در هر برنامه‌ای حساب باز می‌کنند. مهران مدیری ستاره جهان سرگرمی فارسی است. طرفداران بی‌شمارش دوست دارند ستاره سردشان در سینما هم موفق باشد. شاید «استخر» همان گمشده باشد.

روزنامه چهل و چهارمین
جشنواره بین‌المللی فیلم فجر

44nd
FAJR INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

شنبه ۲ | بهمن ۱۴۰۴ - شماره ۱۱